

KOMISJA NADZORU FINANSOWEGO

Zastępca Przewodniczącego
Wojciech Kwaśniak

Warszawa, dnia 15 grudnia 2016 r.

DIB/WPP/711/1/3/2016/IK

**Prezisi Zarządów
Banków Komercyjnych**

**Prezisi Zarządów
Banków Zrzeszających**

**Prezisi Zarządów
Zrzeszonych Banków Spółdzielczych
za pośrednictwem banków zrzeszających**

**Spółdzielnia Systemu Ochrony
Zrzeszenia BPS**

Spółdzielczy System Ochrony SGB

Krakowski Bank Spółdzielczy

Bank Spółdzielczy w Brodnicy

**Krajowa Spółdzielcza Kasa
Oszczędnościowo-Kredytowa**

**Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo-
Kredytowe
za pośrednictwem Krajowej Spółdzielczej
Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej**

**Dyrektorzy Oddziałów Instytucji
Kredytowych**

Stanisław Szustko,

W związku z art. 106 ust. ustawy z 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. 2016 r., poz. 1988) zobowiązującym banki do przeciwdziałania wykorzystywaniu swojej działalności dla celów mających związek z przestępstwem, o którym mowa w art. 165a lub art. 299 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. kodeks karny (Dz. U. nr 88, poz. 553, z późn.zm.) oraz art. 106a ust. 1 ustawy Prawo bankowe nakazującym zawiadomienie prokuratora, policji lub innego właściwego organu w razie zaistnienia uzasadnionego podejrzenia, że działalność banku jest wykorzystywana w celu ukrycia działań przestępczych lub dla celów mających związek z przestępstwem skarbowym lub innym przestępstwem niż przestępstwo, o którym mowa w art. 165a lub art. 299 Kodeksu karnego, Urząd Komisji Nadzoru Finansowego (UKNF) zwrócił się do istotnych systemowo banków działających na terenie Rzeczypospolitej Polskiej z pytaniami, których celem było ustalenie zakresu działań podejmowanych, w tym przyjętych mechanizmów kontrolnych zawartych w procedurach

wewnętrznych, w stosunku do powtarzających się przypadków „sprzedaży”¹ w Internecie imiennych rachunków, zazwyczaj wraz z powiązаныmi instrumentami płatniczymi i danymi dostępowymi do systemu bankowości internetowej sprzedawanego rachunku.

Informacje uzyskane z badania ankietowego wskazują, że istnieje potrzeba wzmocnienia mechanizmów kontrolnych mających na celu zabezpieczenie instytucji finansowych przed ryzykiem prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu, jak również przed innymi przestępstwami związanymi z nielegalnym obrotem rachunkami.

Pragnę podkreślić, że zjawisko sprzedaży rachunków, jak również funkcjonowania w systemie bankowym tzw. rachunków skompromitowanych wymaga dodatkowych mechanizmów umożliwiających ograniczenie tego ryzyka, poza stosowaniem środków bezpieczeństwa finansowego, o których mowa w art. 8b ust. 1 i ust. 3 ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2016 r. poz. 299, z późn. zm.), jak również implementacji wskazań zawartych w Rekomendacji KNF dotyczącej bezpieczeństwa transakcji płatniczych wykonywanych w Internecie przez banki, krajowe instytucje płatnicze, krajowe instytucje pieniądza elektronicznego i spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe (dalej: Rekomendacja). Należy podkreślić, że rachunki skompromitowane są wykorzystywane nie tylko w celu prania pieniędzy. Ich rolą jest również umożliwienie unikania zajęć komorniczych, ukrywanie dochodów przed organami podatkowymi, przyjmowanie płatności z tytułu sprzedaży nieistniejących produktów na aukcjach internetowych, przekazywanie i wypłacanie środków z innych oszustw i wyłudzeń. Katalog czynów przestępczych, do których wykorzystywane są rachunki skompromitowane jest niezmiernie szeroki.

Mając na względzie, że przedmiotowe zjawisko rodzi istotne implikacje zarówno w sferze ryzyka operacyjnego dla instytucji finansowych prowadzących rachunki, jak i w odniesieniu do zapobiegania wykorzystaniu ich działalności do popełniania przestępstw, w tym prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, niniejszym pragnę przedstawić przykłady mechanizmów kontrolnych które mogą przyczynić się do ograniczenia występowania przedmiotowego procederu.

Według informacji zgromadzonych przez UKNF, problematyka sprzedaży rachunków przejawia się głównie w formie udostępniania już założonych rachunków, bądź zakładania rachunków z chwilą, gdy na ogłoszenie o sprzedaży rachunku odpowie zainteresowana osoba. Zgodnie z odpowiedzią ankietowanych banków, to właśnie ta druga forma obrotu rachunkami jest zdecydowanie popularniejsza.

Jako mechanizmy kontrolne w głównej mierze stosowane były przez banki zapisy w regulaminach wskazujące, że przekazanie danych do logowania osobom trzecim stanowi podstawę dla banków do podjęcia działań prewencyjnych takich jak m.in. blokada dostępu do rachunku i zobowiązanie klienta do bezpośredniej interakcji w celu potwierdzenia tożsamości korzystając z fizycznej weryfikacji dokumentów z danymi pozyskanymi podczas nawiązywania relacji.

¹ Pojęcie „sprzedaży” rachunków zostało w piśmie UKNF użyte w sposób potoczny, gdyż opisywane praktyki nie stanowią umowy sprzedaży w rozumieniu przepisów prawa – umowa sprzedaży dotyczy rzeczy lub produktu, natomiast w przypadku umowy rachunku nie można zastosować takiego pojęcia.

W przedmiotowych regulacjach, banki zastrzegały również możliwość wypowiedzenia umowy klientowi naruszającemu regulaminy. Mając powyższe na uwadze, instytucje finansowe prowadzące rachunki powinny w umowie rachunku wskazywać na niedopuszczalność przenoszenia lub udostępniania rachunku osobom innym niż posiadacz rachunku bez wiedzy i zgody instytucji finansowej pod rygorem rozwiązania umowy lub wstrzymania świadczenia usług do czasu bezpośredniej, fizycznej weryfikacji tożsamości klienta.

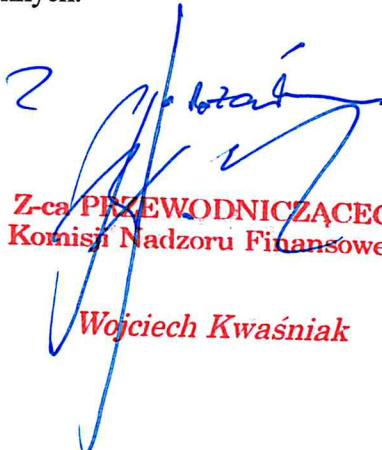
W szczególności, do działań przestępczych wykorzystywane są instytucje finansowe, w których klient może w systemie bankowości internetowej zmienić numer telefonu służący do odbierania SMS-ów z kodami jednorazowymi do autoryzowania transakcji wykonywanych z danego rachunku.

W związku z tym, należy wprowadzić mechanizmy pozwalające na monitorowanie wszelkich zmian numeru telefonu służącego do autoryzacji transakcji oraz podejmować skuteczne działania mające na celu weryfikację zgodności danych właściciela numeru telefonu z danymi osoby zakładającej rachunek, uwzględniające wskazania Rekomendacji KNF. W celu zapewnienia skutecznego systemu przeciwdziałania nieprawidłowościom na rynku finansowym, w szczególności związanym z praniem pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz cyberprzestępczością, banki powinny przekazywać informacje o zidentyfikowanych przypadkach sprzedaży danych dostępowych do rachunków bankowych, bądź zawierania rachunków z wykorzystaniem skradzionej tożsamości, zgodnie z art. 106d pkt 2 ustawy Prawo bankowe, celem umożliwienia innym instytucjom finansowym blokowania dostępu do rachunków osobom, które dopuściły się przedmiotowego procederu.

W ramach działań prewencyjnych wskazane jest również aktywne monitorowanie stron internetowych, na których mogą pojawiać się oferty sprzedaży rachunków lub zawieranie umów z firmami zewnętrznymi, zajmującymi się wyszukiwaniem zagrożeń w sieci. Dobrą praktyką jest również każdorazowy kontakt z administratorem platformy ogłoszeniowej z żądaniem usunięcia zidentyfikowanych ofert sprzedaży rachunków.

Istotnym elementem skutecznego wykrywania procederu sprzedaży rachunków jest włączenie do zakresu aktualnych szkoleń dla pracowników instytucji finansowej zagadnień związanych z opisem procederu i jego mechanizmów, a także sposobu postępowania w przypadku podejrzenia wystąpienia ww. zjawiska.

Przekazując powyższe oczekuję, że informacje wynikające z niniejszego pisma przyczynią się do podjęcia przez instytucje finansowe działań mających na celu stworzenie skutecznego systemu zabezpieczającego przed procederem sprzedaży rachunków imiennych.

Z-ca PRZEWODNICZĄCEGO
Komisji Nadzoru Finansowego
Wojciech Kwaśniak